



# שבת קודש פרשת בראשית – כ״ט תשרי תשפ״א Shabbos Parshas Bereishis - October 17, 2020

הדלקת נרות שבת – 5:55 | זמן קריאת שמע / מ״א – 9:20 | זמן קריאת שמע / הגר״א – 9:56 | סוף זמן תפילה/הגר״א – 10:51 זמו לתפילת מנחה גדולה – 1:11 | שקיעת החמה שבת קודש – 1:12 | מוצש״ק צאת הכוכבים – 7:02 | צאה״כ / לרבינו תם – 2:7

> מאת הגה״צ רבי גמליאל הכהן רביםביץ **BIE** שליט"א, ר"י שער השמים ירושלים עיה"ק

ינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו (ו-ו) – הצלחת האדם מתוד הכרה בשגיאות

מקרא זה הינו סתום. ואיז מי שביכולתו לפרש את עומק המכוון שבו, כי האיך שייר לייחס המושג של חרטה כלפי שמיא. וכי בז אדם הוא ויתנחם? וללא ספק כי איז המכווז כפשוטו. אר לא בכדי הגדירה התורה את הדבר בתיבה אשר כפשוטו מורה הוא על חרטה. התורה כיוונה בכר להורות לנו ארחות חיים. כי ענין החרטה שייך אפילו לגדולים ולחכמים ונבונים. גם הם יכולים לפעמים להכשל בטעויות. ואיז שום בגם במהותם אם אכז יווכח כי שגו בדבר מה. ואם כז אל להם להתבייש מלהודות על האמת כשנוכחים לדעת כי אכז שגו בדבר מה. שהרי לפעמים נוקט האדם באיזה מהלך כדי לבוא על ידו למטרה מסוימת. ועם הזמז מתברר לו ששגה במהלכו. אר מפני סיבות שונות קשה עליו להודות כי אכז שגה. ועל כז מחזיק עדייז בטעותו. ומנסה בכל זאת להשיג המטרה באמצעות טעותו. ולפעמים יודע הוא כי לא ישיג את מבוקשתו על ידי טעותו, אך מפני הבזיון קשה לו להודות על טעותו ומסכים לשנות באיוולתו ולהעמיד בכך פנים כאילו לא שגה, על אף ידיעתו כי בכך לא ישיג את מטרתו. כי מוכז הוא לוותר על תכלית המטרה ובלבד שלא יפסיד כבודו ומעמדו. ועל האדם לדעת כי כמה רעות גורם הוא בכר. האחת עצם הקלקול הנמשר מהטעות.

זשני הוא מה שאינו מזכך את המידה הגרועה ביותר היא מידת הגאוה. אם יתבונז האדם במהלך הדברים יווכח שרצוז העליוז הוא שיודה בטעותו. שהרי האדם עצמו אינו הפיז בשגיאות. ובהכרח שמלכתחילה חישב את צעדיו היטב היטב סבור היה שאותו צעד בה צעד הינו טוב ויפה. ואם לאחר ביצוע הדברים רואה שהיתה

לימודים מאת הרב אברהם דמאל אבשטיין שליט״א, בעמ״ס שדה אברהם ויברד אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות (ב-ג) - בענין שבת הוא מקור הברכה

רש"י "ויברך ויקרש – ברכו במן שכל ימות השבת היה יורד להם עומר ${\cal O}$ גלגלת ובששי לחם משנה". עכ"ל. ואיתא בדברי הזוהר (ח"ב-סז.) דברים נוראים בעניז שבת ז״ל. ״כל ברכאז דלעילא ותתא ביומא שביעאה תלייז. ותאנא אמאי לא אשתכח מנא ביומא שביצאה משום דההוא יומא מתברכאז מיניה כל שיתא יומיז עלאיז וכל חד וחד יהיב מזוניה לתתא כל חד ביומוי מההיא ברכה דמתברכאז ביומא שביעאה". [תרגום: כל הברכות שלמעלה ולמטה תלוייז ביום השבת. ולמדנו. ילמה לא ירד המז ביום השבת. משום דביום ההוא מתברכים ממנו כל הששת ימים עליונים. וכל אחד מהימים עליונים נותז מזוז ליום אחד מהימים התחתונים. וכל זה זוא מהברכה של יום השבת.] הרי, שבת קודש הוא מקור הברכה!

ন্দ্র

б

ונראה בביאור העניז. דהנה שבת קודש הוא יום של דביקות בהשי״ת ונבאר זה המשך בעזהי״ת. דהנה מהותו של יום השבת קודש, מבואר בדברי החז״ל דיש ב׳ ולקים. א] האיסור בעשיית מלאכאה. ב] לעסוק בעבדות ה׳ שעי״ז יהיה דבוק בהשי״ת. יכן האריך **ר' מאיד שמחה** (משר הכמה דברים ה, יב) וז״ל. ״והנה טעם השבת יש בו

#### A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Coronavirus: Relevant Halachos in These Trying Times (26) Forgetting Shabbos Mevorchim. Question: In our makeshift *minvan* that began with the Coronavirus restriction, we were not organized and forgot last time that it was Shabbos Mevorchim before Rosh Chodesh. We ended up not saying the announcement of the Rosh Chodesh days, time of the Molad. and the accompanying tefillos. After the Sefer Torah was returned to the Aron Hakodesh someone remembered. Should we have said it then without the Sefer Torah, or take out the Sefer *Torah* again to say it, or say it by *Mincha* when we have the Torah out anyway? Also, if it was completely forgotten the whole Shabbos, does it make any difference to our Rosh Chodesh status since Rosh Chodesh was not proclaimed by the tzibbur?

Answer: Even if *Rosh Chodesh* was not announced at all, there is no change in Rosh Chodesh status and all the laws of Tefilla (Yale V'vavo), Hallel, Mussaf, etc. are still in effect. The announcement is just a reminder to perform all the Rosh *Chodesh halachos.* In your case, this reminder should preferably have been done by Mincha when the Sefer Torah was out, and second best would be to do it in the morning without the Sefer *Torah.* Taking out the *Sefer Torah* just for announcement and accompanying Tefillos is not proper.

Hakadosh and a tenth generation from the famous Hillel Birkas Hachodesh that we do monthly, but it is not Halacha.

#### מאת הגאון מו״ר הרב ברוך הירשפלד שליט״א, שה ראש כולל עטרת חיים ברור, קליבלנד הייטס

Hazaken) saw that the institution of Semicha would soon be gone as a result of gentile oppression, he created a calendar and sanctified all the Roshei Chodashim till the time of Moshiach. This is a *mesorah* handed down from the *Gaonim* (brought in the Rishonim in the first perek of Sanhedrin). Therefore, the public announcement that we make in *shul* is not actually what makes it Rosh Chodesh, but rather it is just a public reminder when Rosh *Chodesh* will fall out so that people will remember to keep all the appropriate halachos. Nevertheless, we should do as best as possible to keep this long-time *minhag* (1).

The Chavas Yair in his sefer Mekor Chaim (2) writes that the best time to make up this "announcement" is during Shabbos Mincha after Krias Hatorah, before returning the Sefer Torah to the Aron Hakodesh. This is a way of making a remembrance of the olden-day Kiddush Hachodesh which was done by the Beis Din Hagadol. This is also why we do it standing - as a remembrance of the people standing there who answered "Mekudash Mekudash" during the Kiddush Hachodesh process (3). The Mekor Chaim adds that the next best time to say it is right before Mussaf even without a Sefer Torah. To take out a Sefer *Torah* specifically for this is not justified.

Note: On the bottom of the Siddur Otzar HaTefillos (4) there is **Reasons:** When Hillel (the Amorah, a grandson of Rabbeinu another fascinating explanation to understand the nature of

### בין הריחים – תבלין מדף היומי – עירובין דף סז:

"האיפור דארייתא Abaye quotes the rule of Chazal which states: if a היתר paskens a היתר on a איסור דארייתא, before following the *psak*, the איסור דאורייתא may ask any questions they have, so as not to be *oiver* a איסור דאורייתא. If the *psak* is regarding a דרבע, they can only ask on the *Rebbi* after they follow his *psak*. The *Torah* says: דמבים איז לא תסור מן הדבר אשר יגידו לד ימין ושמאל. The **רמבים** . The **רמבים** . hove a fundamental סמרליקת on what this means. The מרמב"ם holds that anyone that is oiver any מרליקת ether a ra עזירה vill also be oiver the איעשה א לא תעשה of this posuk which tells us we must listen & not stray from the directives of our Chachamim. The רמב"ג מדות learns that the posuk is only referring to a דין the read רבע learn using one of the רמב"ג מדות the say that it is actually a דין דאורייתא. If the whole Din is only a רמב" either a גאירה, if one is oiver it, he is not רמב". The אובי מאנג מאני אירה saks on the רמב"ם, if every מיקל has within it the Lav of דרבע, why are we always מיקל when we have a ספק דרבנן has within it the Lav of לא תסור has the Lav of ספק דרבנן on it which is a דרפע דבו לקולא defends the Rambam & says the reason we pasken אורייתא fre דרשות.ה'] מ"ן ליו be that since the says the reason we pasken בנע לקולא coming to make a אודאי דרבנע (boundary) on the Torah, they initially stipulated that any סמיג boundary) on the Torah, they initially stipulated that any סמוג איז דרבע will be assur.

R' Elchanan zt''I Hy'd [קונטרת סופרים אות לב] brings from Rav Chaim zt''I that the רמב"ן also holds that when one is oiver any דרבנן higs from Rav Chaim zt''I that the רמב"ן אות לב] also *oiver* לא תסור, except that לא תסור is a broad directive (אווי כללי) that we must listen to the *chachamim*. The *Rambam* holds לא תסור makes the תקנת חכמים onto the same level as the איסור דאורייתא that it was חיסות מאל that this would make it שווער on the רמב"ן also as to why we say ארבנו לקולא. Even if the רמב"ן will say that א תסור doesn't give the same issur as the אספיד as the same issur as the אספיד ארייתא that it's going on, but he nevertheless holds it's a לאו דאורייתא, so why go עיי"ש ?לקולא.



שבולי לקט ק"ע (2) מקור חיים רפ"ד (3) ע' שו"ת אגרות משה או"ח א המב (4) בסוף חלק א' בעניו ברכת החודש

#### R' Schneur Zalman of Liadi zt"l (Baal HaTanya) would say:

יאמר להם אלקים פרו ורבו ומלאו את הארא"י - 'The first commandment in the Torah is 'ויאמר להם אלקים פרו - 'Be fruitful and multiply.' This teaches us that the first basic principle in the Torah, the first fundamental in our lives is that each and every Jew is obligated to 'create' another Yid. Even one who doesn't act very Jewish - we must create the Yid. Every member of our people must invest great effort to produce another Jew, specifically, to foster *Torah* education."

A Wise Man would say: "In a nutshell: Knowledge is knowing a tomato is a fruit. Wisdom is not putting it in fruit				
Printed By: Mailway Services, Serving Mosdos and Businesses Worldwide Since 1980 (1-888-Mailway)	T IS hiddon		103,580+ verifiable signatures 855.400.5164 kvodshornayim.org	נפטר כ"ו תשרי י תנצב"ה

טעות מצידו סימו שהקב״ה הוא שכיווז את דרכו והעלים ממנו את ההכמה להטעותו וזאת כדי שיודה בטעותו, כי בכך זוכה להחליש את גאוותו ולבוא לידי הכנעה ושפלות. כי יודע הקב״ה כי החכמה שעמדה לו עד אותה שעה הביא אותו לידי גאוה. אשר מחמתה נבצר ממנו לזכות בהשראת השכינה. כפי שהורו לנו חז"ל (סוטה ה.) כי כל שיש בו גסות הרוח כאילו דוחק רגלי השכינה. וכדי שיוכה שוב שתשרה שכינה במעשי ידיו הביאו הקב״ה לידי מצב שבו יהיה מוכרח להודות כי הכמתו לא עמדה לו. ואז יבטל גאוותו ויזכה שוב להשראת השכינה ולהצלחה במעשי ידיו. ומי לנו גדול מדוד מלר ישראל. אשר אחר שחיבר כבר קי״ט פרקים מספר תהלים סיים את פרקו בתיבות (תהלים קיט. קעו) 'תעיתי כשה אובד' גם הוא הביז כי שגה בהליכותיו, ושעליו להודות על כך, ועל אף היותו מלך ישראל לא התבייש מלהודות על כך ולחוקק את הדברים בספרו תהלים לזכרון עולם. ואם דוד לא ראה בהודאה זו שום פגם במהותו כ״ש שאר כל בני אדם. מוטל צליהם להודות צל כשלונותיהם ולתקז את הדברים מכאז ולהבא. אר כשאינו משים כל זאת על ליבו ושונה הוא באיוולתו. הרי מלבד מה שמקלקל בציוות דרכו. מחמיז הוא את ההזדמנות לרכך את גאוותו, ומלבד ההפסד הכרוך בכך יצטרך להתמודד באותה מידה גרועה זמנים טובא. ונוראות אנו רואים להלז (מט. ח) שכל מעלת האיש הישראלי הוא בכר שיכול להודות על טעותו. והכינוי 'יהודי' הוא המורה על כר.

וזהו שאמר יעקב ליהודה 'אתה יודור אחיר', וכפי שמביא שם בתרגום יהונתן בזה"ל: יהודה אנת אודיתא על עובדא דתמר. בגיז כז לר יהודוז אחר ויתקרוז יהודאין על שמך, עכ"ל. כי יהודה הוא שפתח פתח להודות על השגיאות, וכתוצאה מכר נקראת מידה זו על שמו. ׳הודה׳ ולא המידה בלבד אלא כל זרע ישראל נקראו

צל שמו 'יהודי' כדי להורות שכר נאה ויאה להאומה הישראלית. וזוהי מהותם. הודעת החידוש שהשי״ת ברא העולם יש מאיז. וזהו עדות שמעידים שהוא ברא העולם. ויש טעם פרטי. כדי שיתיחד יום אחד שינוחו ממלאכתם ויפנו לבבם לדעת דרכי ה' והנהגתו. וילמדו תורה ולא יתגשמו בהויות העולם ומסיבותיו. ומצאנו בירושלמי שבת (פרק טו. ה״ג) ״לא ניתנו שבתות אלא לעסוק בדברי תורה״. וזה כהוראה השניה. "ולא ניתנו שבתות אלא לאכילה ושתיה". זה מורה שיעיד על החידוש שהשי״ת יצר וברא מאין. וכיון שחידש העולם, תו כל המופתים כאיז נגד החידוש. ומי שיצר העולם ימציא פרנסתו. ויאכל וישתה ועליו לשלם, ולא ידאג ליום מחר". צכ"ל. הרי מפורש בדבריו דאיכא ב' חלקים ליום השבת. חדא: שינוח מכל מלאכה ולא יהיה טרוד כלל בשום עבודה כדי שיהא לבו פניו לדעת את ה׳. שנית: שיהא עוסק בדברי תורה. שב׳ ענינים אלו הוא האופן להיות דבוק בהשי״ת. ומי שהוא דבוק בהשי״ת. בודאי יזכה לברכה עד בלי די! דהשיעור שהאדם רבוק להשי״ת. כך הוא הדרגה של הברכה והשגחה שזוכה מאת השי״ת. וע״ע במש״כ המשך חכמה (דברים י, כ) ששבת הוא צריך לקיום מדת הבטחוז, וע״ז אמר ירמיה "ברור הגבר אשר יבטח בה' והיה ה' מבטחו". ואח"כ אמר על השבת, ובודאי הבוטח בה' שמח על שביתת השבת. וע"ז איתא במדרש (ב"ר יא, א): "ויברך אלהים

את יום השביעי ויקדש אותו, כתיב (משלי י) ברכת ה' היא תעשיר ולא יוסיף עצב

עמה, ברכת ה' היא תעשיר – זו השבת שנא': ויברך אלהים את יום השביעי", ע"כ.

### מעשה אבות ... סימן

ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ ... ויקרא האדם שם אשתו חוה כי הוא היתה אם כל חי וגו' (ג-יו.כ) Much has been written in the Seforim Hakedoshim about the greatness of vitur, of giving in to others. Although Chava caused Adam to eat from the eitz hadaas, which brought about all the forthcoming pain, anguish and death in the world, he did not shun her or hate her for what she had made him do, although he might have had a reason to. Adam Harishon, in his greatness, looked past the iniquity and saw who Chava really was - the future mother of all mankind. There are many who can testify that one does not lose out from being *mevater* (as evidenced in various Chassidic courts.) The following recent story was recounted by one of the prominent askanim in Lakewood, about how his vatranus personally helped him.

He relates that not long ago, his son became a *chosson*, and right after the engagement he booked a hall for the *aufruf*. which fell out on Shabbos Parshas Noach. A few days later, he received a phone call from another Yid who wanted to ask him a favor. He lives in the neighborhood, and said that he was also making a *simchah* on *Shabbos Parshas Noach*. However, his father-in-law is in a wheelchair, and he could not find a hall close enough to his house, and it would be much easier for him if he could use this hall that the *askan* had booked, especially since it has a ramp. Therefore, he was asking if he could be mevater, and let him have the hall for Shabbos Parshas Noach. Trying to avoid giving an answer on the spot, he said he needed to think about it. He tried to find another hall. The only hall he found available was guite far from his home, and moreover, there was no *eruv* in the area. That would have made it very hard for his family and guests. He thought to himself. "Why do I have to give in? It's my simchah, I booked the hall, and there's no reason for me to make life harder for myself."

As is common for kindhearted *Yidden*, though, the matter gave him no rest. On the one hand, he wanted to help another person, and on the other, he did not want to inconvenience his own guests and make it more difficult for them to attend. He reconsidered the whole matter. The other man has a father-in-law in a wheelchair and it was certainly harder for him to take a hall far from his home, where there was no *eruv*. Perhaps he should be *mevater*. He decided that he would give the hall to the other person - but he would not chase after him. If the man called again and asked for the hall, then he would agree.

Time passed and he didn't hear from the other man. The *askan* could not wait and finally decided that in honor of the simchah, he would make the gesture and call the other man to give him the hall for Shabbos Parshas Noach.

He called the other man, and told him that he had thought it over and had decided to let him have the hall. "It's fine, I don't need it," the other man replied. "I pushed off the date of the wedding a few weeks, and therefore I don't need it now."

The askan breathed a sigh of relief. Then, the Yid asked him when his wedding was, and he told him the date.

There was a short pause on the line. "If so," the Yid exclaimed, "you are making a mistake. Your aufruf is not Parshas Noach, but rather Shabbos Bereishis. Noach is really your Shabbos Sheva Brachos!"

The askan was thunderstruck as he realized that the man was right! The aufruf was indeed on Shabbos Bereishis.

He could not figure out how he had made such a mistake, until he realized that when he had married off his daughter, he had been busy looking for a hall for Shabbos Sheva Brachos. That's what he had been focused on at the time, so by his son. he automatically booked for the Shabbos after the wedding, instead of the Shabbos before! But it was a mistake; now he had the chosson, and had to book a hall for the Shabbos before the wedding, Shabbos Bereishis, which is the aufruf.

After realizing the mistake, he began calling around to find a hall for *Shabbos Bereishis* - and easily found a hall that was even more ideal than the one he had originally booked! The askan related that he was astounded, because by giving up on the hall and calling the other person, he learned of his mistake. If not for that, it never would have entered his mind that he had erred. By the time he would have discovered the mistake it would have been too late to find a hall even far away! (This story originally appeared in Gilyon "Noam Siach" of Harav Shlomo Zalman Friedman shlita, Rav of Khal Zichron Elazar)

## 

ויאמר לו יהונתן מחר חדש ... (שמואל א' כ-יה) In the *Haftorah* of "*Machar Chodesh*," *Dovid Hamelech* when people refrained from working. Why is that so? and Yonason ben Shaul draw up a plan to ascertain Shaul *Hamelech's* true feelings for Dovid. **Rashi** explains that it was an accepted obligation that on Rosh Chodesh all members of the royal family dined at the king's table, and since Dovid was Shaul's son-in-law, he was expected to attend as well. The plan they concocted called for Dovid to not attend this special meal and based on Shaul's reaction to this seemingly minor infraction, they would ascertain Shaul's real feelings for Dovid. Interestingly, *Chazal* derive from the words "and you shall come to the place where you *hid on the day of work*" to mean that unlike the day before *Rosh Chodesh*, the first day of the new month was a day *Hashem's* deep love for His children.

תורת הצבי על

Rabbeinu Ovadia Seforno zt"l explains that just as the moon receives its source of strength from the sun, so too. Klal Yisroel's accomplishments stem solely from Hashem.

The first day of the new month is a day reserved for Klal *Yisroel* and we have the ability to accomplish guite a bit on this day. Therefore, while other days of the month are meant to toil in hard labor, on the day of *Rosh Chodesh*, when we emulate the moon's characteristics and refrain from labor. we set the tone for the rest of the month's accomplishments. This emulation brings out the special relationship that we are blessed to have with our Creator, and further solidifies

ויפל ה' אָלקים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה וגו'' (ב-כא)

÷

1.0

### FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

The world's first surgery was performed under anesthesia. When Chava was created from the rib of Adam, he went to "sleep." It was not for the pain that Adam would endure, because *Hashem's* surgery was painless. Rather, Adam was "put out" so that he wouldn't see Chava being formed from him which might cause him to look down on her! (Rashi) As Hakadosh Boruch Hu did an everlasting chessed in creating an ezer kenegdo, His "thought and sensitivity" was not forgotten. It's nice and even commendable to be kind to one's spouse - but often it's the thought and sensitivity involved that really makes it special.

We just said in the *tefillos* during *Simchas Torah hakafos*, "ווכינו להשכיל להיטיב ולגמול חסד" - we should be wise and insightful in our acts of chessed. It's not enough just to do chessed - we must put ourselves into the recipient's shoes. This machshava reminds me of a humorous anecdote I once saw. A teacher was trying to teach her class to do *chessed*. She gave everyone twenty minutes to do something. One of the girls came back to class an hour later all disheveled looking. When asked to explain her tardiness, she innocently responded that she had helped an old lady across the street. When asked to explain her appearance, she again innocently replied, "Well, she didn't really want to cross - but I forced her!" Chessed cannot be a selfish act because it's mainly for the recipient. Why, then, do we say this bakasha during hakafos on Simchas Torah?

Maybe we can suggest that the ability to do proper *chessed* is attained through learning *Torah*. *Torah* has the ability to elevate all of our actions, bringing them to an entirely new level of shleimus. Thus, we say in Shemona Esrai, "Toras Chaim Va'ahavas Chessed" because only with Toras Chaim can we do the proper chessed. So at the outset of this new year, let's be zoche to do "smart chessed" through our new dedications to learning and avodas Hashem; and be zoche to refuos and yeshuos.

#### משל למה הדבר דומה וימע ה' אלקים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם ... (ב-ח)

as "Maharatz Chayus" written by the famous Rav of Kalish, Poland, **R' Tzvi Hirsch Chavus** zt"l. He is possibly the only commentator included in the back of the Vilna Shas edition with a PhD, as in 1846, the Austrian authorities compelled rabbinical candidates to pass a university examination in philosophy. R' Tzvi Hirsch did so and received the degree of Doctor of Philosophy.

On one occasion, he had the honor of hosting a great *Tzadik* by the name of **R' Zelig Shrintzker** *zt*"*l*, as his Shabbos guest. After the Friday night davening, R' Zelig was walking to the house of the *Maharatz Chayus* when he suddenly stopped at a certain corner and inhaled deeply. With a smile, he commented to his illustrious host, "Ahh

it smells like Gan Eden here."

Puzzled and intrigued, R' Tzvi Hirsch attempted to find נמשל In the back of our *Gemaros* is a commentary known out what so special about this corner. He called on the elders of the city to find out if anything unusal occurred on this spot and at first, nobody knew. Finally, one older man recalled that when he was young, he was told that it was at this corner where the renowned Magen Avraham, R' Avraham Gombiner zt"l, sat and wrote his famous commentary on the Orach Chaim section of Shulchan Aruch. נמשל: After the sin, Adam Harishon and Chava were sent out of Gan Eden to roam the earth. But undoubtedly, they took part of the holiness and purity of Eden with them on their trek. Their descendants maintain trace amounts of this

kedusha within them - some have more and some have less. Our job here on earth is unearth those small trace pockets of kedusha and restore Gan Eden to a degree in our world

ויאמר קין אל ה' גדול עוני מנשוא ... (ד-יג)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM After the tragic murder of Hevel, *Hashem* punishes Kayin by telling him that he will wander forever. He will never be able to settle down in one place; he will constantly be on the move. When Kayin hears his punishment, he immediately reacts and says, "אדול עוני מנשוא" - "*My sin is too great to bear.*" The Kotzker Rebbe *zt*" explains that Kayin was reacting to his punishment. He said, "Hashem, this is too much! If I will never have the chance to settle down, then how will I ever be able to do *Teshuva*?" The worst punishment in the world is to be so busy, that a person has no time to think! Kayin realized that he made a horrible mistake, but the fact that it would be impossible for him to sit in one place and think about the things that are important in life, would be unbearable, because it would make it so difficult to truly repent!

We find ourselves in the midst of a worldwide pandemic. What are we being asked to do? What is our "punishment" We are asked to stay put. Don't go out unless you have to. Don't run around. This is hard for us. We are used to packing our day with so many activities that we don't have a minute to breathe! And we are so proud of it. The busier you are, it seems like the more you are accomplishing! But we see here that this is not the case. "עע ונד תהיה בארץ" is actually a punishment. It is not what we should be striving for. Yes, it is true we need to do and we need to accomplish, but sometimes we need to realize that we will accomplish more by staying home and spending quality time with the people that are closest to us Sometimes we will accomplish the most by sitting by ourselves and simply thinking.

It is true that Corona has caused much hardship, pain, anguish and even tragedy to so many people, but let us try, as we should with everything in life, to find the positive in a difficult situation. Let us not focus on the fact that the "lockdown" is not allowing us to do the things we want, but let us realize that the "lockdown" might just be allowing us to accomplish so many things that are truly important in life. May everyone be healthy and utilize this special time to change our focus and find the inner strength and peace of mind to pass this *nisayon* and understand the message that *Hashem* is sending us